

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

28.4.2010

B7-0254/2010

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om massegrusomheder i Jos, Nigeria, i januar og marts

Mara Bizzotto, Fiorenzo Provera
for EFD-Gruppen

RE\814769DA.doc

PE439.776v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

Europa-Parlamentets beslutning om massegrusomheder i Jos, Nigeria, i januar og marts

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen for menneskerettigheder i Nigeria,
 - der henviser til erklæringen fra EU-formandskabet af 2. december 2008 om voldshandlinger mellem religiøse grupper i delstaten Plateau,
 - der henviser til fælleserklæringen af 28. januar 2010, der er udstedt af EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik Catherine Ashton, USA's udenrigsminister Hillary Clinton, Det Forende Kongeriges udenrigsminister David Miliband og Frankrigs udenrigsminister Bernard Kouchner, om de omfattende voldshandlinger i Jos,
 - der henviser til erklæringerne fra den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af den 12. februar og den 1. marts 2010 om situationen vedrørende demokratiet og retsstaten i Nigeria,
 - der henviser til erklæringen fra EU-formandskabet af 31. juli 2009 om omfattende voldshandlinger i det nordlige Nigeria,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination, som Nigeria har tilsluttet sig,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at det i januar 2010 kom til sammenstød mellem forskellige etniske og religiøse grupper af muslimer og kristne på grund af den omstridte opførelse af en moske i byen Jos, som er hovedstad i delstaten Plateau (i det centrale Nigeria), hvilket medførte 500 dødsfald og yderligere 1 000 sårede,
- B. der henviser til, at muslimske hyrder den 7. marts angreb landsbyerne Dogo Nahawa, Ratsat og Zot (i nærheden af Jos), hvor der hovedsageligt bor kristne, hvilket førte til yderligere omfattende voldshandlinger, som forårsagede hundredvis af dødsfald (inkl. kvinder og børn) og kvæstelser,
- C. der henviser til, at to journalister fra et kristent tidsskrift blev dræbt den 24. april i en forstad til Jos i et område, hvor der hovedsageligt bor muslimer; de blev angrebet under en muslimsk opstand, der fandt sted i Jos i forbindelse med en ung muslims død,
- D. der henviser til, at voldshandlinger og sammenstød mellem muslimske og kristne grupper har fundet sted i snart ti år i mange byer og landsbyer i Nigeria, navnlig i delstaterne

Plateau og Kaduna; i 2000 medførte volden tusindvis af dødsfald i forbindelse med de alvorlige sammenstød, der efterfulgte den meget omdiskuterede indførelse af sharialovgivning i delstaten Kaduna; i Jos medførte sammenstødene i 2001, at 1 000 blev dræbt, og kirker og moskeer blev brændt; der fandt yderligere omfattende voldshandlinger sted i november 2002 (mere end 200 dræbte i Kaduna), maj 2004 (hundredvis af dræbte i Yelma i det centrale Nigeria, og 500-600 dræbte i Kano i det nordlige Nigeria), november 2008 (700 dræbte i Jos), juli 2009 (700 dræbte i de muslimske delstater i det nordlige Nigeria), december 2009 (70 dræbte),

- E. der henviser til, at de religiøse aspekter af de langvarige sammenstød mellem muslimer og kristne er det tydeligste resultat af etniske, sociale og økonomiske konflikter, der ødelægger det almindelige liv for millioner af indbyggere i Nigeria, og som allerede har ført til en eksponentiel vækst i antallet af voldshandlinger,
- F. der henviser til, at mens forholdet mellem de muslimske og kristne samfund, selv om det ofte var anspændt og alt andet end venligt, før i tiden aldrig ledte til seriøse voldshandlinger, så er situationen vedrørende de etniske og religiøse forbindelser mellem de forskellige grupper i Nigeria (navnlig i delstaten Plateau og i de nordlige delstater) blevet forværret i løbet af de seneste ti år på grund af indtrængningen af en radikal islamisme i Nigeria, der er inspireret af al-Qaeda, og på grund af vedtagelsen af sharialovgivning som jurisdiktion i de nordlige delstater (i 12 ud af 36),
- G. der henviser til, at den overordnede situation vedrørende menneskerettigheder i Nigeria er blevet stadig værre, navnlig i de muslimske delstater i det nordlige Nigeria, hvor domstolen i Magajin Gari (Kaduna) for nylig har forbudt en menneskerettighedsorganisation ("Civil Rights Congress") at indlede en offentlig debat om afstraffelsesformer under sharialovgivningen,
- H. der henviser til den politiske og geopolitiske betydning af Nigeria, et land med enorme naturressourcer og en befolkning på 150 millioner, hvor der er behov for at finde frem til en intern social og etnisk stabilitet, hvis man ikke vil risikere at bringe den internationale fred og sikkerhed i fare,
- I. der henviser til, at Nigeria i november 2009 undertegnede en aftale om bistand fra EU's udviklingsfond, der har til formål at støtte tiltag vedrørende statsforvaltning, handel og fred i Nigeria; aftalen beløber sig til 677 mio. EUR, og det fastslås, at en stor del af finansieringen skal sigte mod at styrke den interne statsforvaltning og garantere fred og respekt for menneskerettighederne,
- J. der henviser til, at skærpelsen af striden mellem de religiøse grupper, ifølge alle iagttagere, dækker over økonomiske og sociale konflikter, som ikke kan løses, fordi der i Nigeria er stor politisk usikkerhed, og præsidenten er fraværende på grund af sygdom, hvilket har efterladt et magttomrum i den øverste ledelse af forbundsrepublikken, der forhindrer myndighederne i at imødegå det stigende antal sammenstød mellem muslimer og kristne og den aggressive form, som den islamiske fundamentalisme efterhånden har antaget,
- 1. fordømmer voldshandlingerne mellem de muslimske og kristne samfund, der er et udtryk for de etniske, økonomiske og religiøse konflikter, som bekymrer den nigerianske befolkning dybt, navnlig i de centrale og nordlige delstater;

2. giver udtryk for sin alvorlige bekymring over, at voldshandlingerne har fundet sted i snart ti år, og at sammenstødene mellem de etniske og religiøse samfund er blevet værre på grund af den tiltagende aggression hos visse militante grupper, der er inspireret af al-Qaeda's islamiske fundamentalisme;
3. minder om, at de hyppige og brutale voldshandlinger mellem muslimer og kristne har udviklet sig til en konflikt mellem religiøse grupper, idet det dog anerkendes, at de dybere årsager til sammenstødene er af etnisk og social karakter;
4. understreger, at tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed er grundlæggende og ubestridelige rettigheder, som til enhver tid skal garanteres i overensstemmelse med artikel 18 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Nigeria har tilsluttet sig;
5. giver udtryk for sin bekymring over, at mange delstater i det nordlige Nigeria stadig anvender sharialovgivning som jurisdiktion, hvilket indebærer hyppige krænkelse af de grundlæggende rettigheder, idet tortur, dødsstraf og lemlæstelse anvendes som retlige strafformer, og fører til yderligere udbredelse og skærpelse af de religiøse konflikter;
6. opfordrer indtrængende de nigerianske myndigheder i de nordlige delstater til at afskaffe – både i lovgivningen og i praksis – alle former for tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller afstraffelse i henhold til den internationale konvention mod tortur, som Nigeria har undertegnet og ratificeret;
7. beklager begrænsningerne af ngo'ers aktiviteter, som især i det nordlige Nigeria forhindres i at fremme en åben og demokratisk debat om grusomhederne i sharialovgivning og den muslimske forvaltning af retssystemet;
8. giver udtryk for sin bekymring over usikkerheden i det nigerianske politiske system, der skyldes fraværet af politiske ledere, og anmoder EU om at samarbejde med det internationale samfund for hurtigst muligt at finde en løsning på den institutionelle krise i Nigeria, der desuden forhindrer en løsning af de etniske og religiøse stridigheder;
9. henstiller, at FN's højkommisær for menneskerettigheder sender en særlig udsending til at overvåge situationen vedrørende den politiske usikkerhed samt de sociale konflikter og stridighederne mellem etniske og religiøse grupper;
10. opfordrer indtrængende EU til at overvåge, at de finansielle bidrag til den nigerianske regering i forbindelse med den aftale om EU's udviklingsfond, som Nigeria for nylig har undertegnet, anvendes til at fremme statsforvaltning og garantere overholdelsen af de grundlæggende menneskerettigheder og retsstatsprincippet;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's Menneskerettighedsråd og Forbundsrepublikken Nigerias regering og parlament.